

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Pavla Molka a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **K. K.**, zast. JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2024, č. j. OAM-32060-13/ZM-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2024, č. j. 55 A 4/2024-34, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **15 dnů** od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Praze (dále jen „krajský soud“) zamítl rozsudkem uvedeným v záhlaví žalobcovu žalobu proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žalobcovu žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu včasnou kasační stížností. Současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[3] Svůj návrh odůvodnil tím, že je občanem Ukrajiny a na území ČR dlouhodobě pracuje. Jeho životní partnerka zde pobývá v rámci dočasné ochrany. Stěžovatel pociťuje vážnou újmu v tom, že zamítnutím prodloužení zaměstnanecké karty došlo k situaci, kdy sice není nucen vycestovat, ale musí si svůj pobyt legalizovat a podat žádost o dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu na území. Na institut dočasné ochrany nemá s ohledem na předchozí pobyt na území ČR nárok. Stěžovatel nebude oprávněn pracovat po dobu rozhodování o vydání víza, které se vzhledem k nárůstu cizinecké agendy může protáhnout i na několik měsíců. Stěžovatel nedosáhne na pomoc státu a bez zaměstnanecké karty o něj zaměstnavatel ztratí zájem. Tímto stěžovatel odůvodnil svůj návrh na přiznání odkladného

účinku již u krajského soudu, který odkladný účinek přiznal usnesením ze dne 23. 9. 2024, č. j. 55 A 4/2024-27. Stěžovatel dále odkazuje na usnesení NSS ze dne 15. 8. 2024, č. j. 5 Azs 214/2024-27, kterým vyhověl obdobnému návrhu jiné stěžovatelky a ve kterém upozornil na skutečnost, že na vízum za účelem strpění pobytu na území není právní nárok. Existuje zde též možnost, že bude stěžovatelova žádost o dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu zamítnuta. Poté by mu hrozilo správní vyhoštění. Stěžovateli tak hrozí stav, kdy nebude schopen hradit své životní náklady. Ohledně možného rozporu s veřejným zájmem odkázal na usnesení NSS ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014-25, č. 3169/2015 Sb. NSS, dle kterého pro zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku nepostačuje existence kolidujícího veřejného zájmu, ale je nutné prostřednictvím testu proporcionality vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva stěžovatele s intenzitou narušení veřejného zájmu.

[4] Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku navrhl jeho zamítnutí. Stěžovatel byl uznán vinným ze spáchání trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Rozsudkem Okresního soudu v Nymburku vydaným pod č. j. 1 T 83/2022-39 byl stěžovateli za tento trestný čin uložen trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců se zkušební dobou dvanácti měsíců a zákazu řízení motorových vozidel na dva roky. Na stěžovatele je třeba nahlížet jako na osobu, která není trestně zachovalá. Smyslem přiznání odkladného účinku je zabránění situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné, nevratné a nenahraditelné újmě. Stěžovatel však argumentuje pouze „ztrátou příjmu“. Navíc poukazuje na to, že by byl bez příjmu po dobu spojenou s délkou doby pro vyřízení jeho případné budoucí žádosti o vydání dlouhodobého víza za účelem strpění na území, aniž by specifikoval, jaké konkrétní dopady by to pro něj mělo. V dané věci proto nebyla splněna podmínka spočívající ve vzniku nepoměrně větší újmy a rovněž by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., přiměřeně aplikovatelného na řízení o kasační stížnosti, se odkladný účinek přizná, 1) jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Dle bodu 8 usnesení NSS ze dne 16. 8. 2017, č. j. 7 As 243/2017-24, má odkladný účinek kasační stížnosti *„charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti je prolamována právní moc soudního rozhodnutí, což je zákonem podmíněno splněním stanovených podmínek.“*

[6] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že v projednávaném případě jsou naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku.

[7] Co se týče hrozící újmy na straně stěžovatele, povinnost tvrdit a prokázat její vznik má stěžovatel (viz např. usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32, nebo výše citované usnesení č. j. 7 As 243/2017-24). Dle ustálené judikatury NSS může vzniknout

pokračování

nepoměrně větší újma již v návaznosti na právní moc rozhodnutí, jímž byla zamítnuta žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, a nikoli až v souvislosti se správním vyhoštěním a jeho případným nuceným výkonem (srov. usnesení ze dne 11. 4. 2023, č. j. 8 Azs 50/2023-34). NSS nicméně nepřiznává odkladný účinek automaticky ani ve věcech správního vyhoštění cizinců (srov. usnesení ze dne 5. 10. 2017, č. j. 2 Azs 273/2017-19, nebo ze dne 31. 10. 2019, č. j. 6 Azs 200/2019-18).

[8] Obdobnému návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku vyhověl krajský soud výše uvedeným usnesením č. j. 55 A 4/2024-27. Krajský soud dospěl k závěru, že stěžovatel sice ve svém návrhu (který se v podstatě shoduje s nyní posuzovaným návrhem podaným v řízení o kasační stížnosti) uplatnil obecná tvrzení, nicméně právní následky rozhodnutí žalovaného v podobě povinnosti opustit území ČR za daných okolností představují intenzivní újmu, jelikož stěžovateli hrozí návrat do země původu, na jejímž území probíhá válečný konflikt. Krajský soud se vyjádřil i k možnosti stěžovatele požádat si o vydání dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území. Uvedl, že možnost získat jiný pobytový titul není pro přiznání odkladného účinku rozhodující.

[9] NSS neshledal důvod se odchýlit od postoje zaujatého krajským soudem ve výše uvedeném usnesení. Stěžovateli totiž vzniklo určité očekávání, že před NSS budou na návrh na přiznání odkladného účinku kladeny srovnatelné nároky, jaké na něj kladl krajský soud (viz usnesení NSS ze dne 4. 12. 2019, č. j. 10 Azs 374/2019-23, bod 4, či ze dne 14. 9. 2023, č. j. 10 Azs 234/2023-43).

[10] NSS souhlasí s krajským soudem, že ačkoliv stěžovatel může svou pobytovou situaci řešit podáním žádosti o udělení víza za účelem strpění pobytu na území ČR dle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, tato skutečnost není pro posouzení stěžovatelova návrhu rozhodující. Možnost získat toto pobytové oprávnění je totiž dle ustálené judikatury v danou chvíli pouze hypotetická a s odkazem na hypotetickou možnost nelze tvrdit, že újma stěžovateli nehrozí (srov. např. usnesení NSS ze dne 24. 5. 2024, č. j. 6 Azs 95/2024-33, bod 14, nebo usnesení č. j. 5 Azs 214/2024-27, bod 10, na které odkazuje stěžovatel). Ačkoliv k bezprostřednímu opuštění České republiky by mohl být stěžovatel donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, setrvání by pro něj znamenalo pobývat na území nelegálně, a vystavit se tak riziku zákazu pozdějšího pobytu na území České republiky, který je se správním vyhoštěním pravidelně spojen (srov. usnesení NSS ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100).

[11] NSS proto shledal, že je v daném případě splněna první podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tedy podmínka hrozby vážné újmy na stěžovatelově straně.

[12] K hrozcí újmě jiných osob NSS uvádí, že z ničeho nevyplývá, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo v dané věci způsobit újmu jiným osobám. Tuto újmu netvrdí ani žalovaný. NSS proto shledal, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nezpůsobí újmu jiným osobám.

[13] Co se týče podmínky, že přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s veřejným zájmem, i ta je dle NSS naplněna. Dle usnesení NSS č. j. 1 Azs 160/2014-25, platí,

že „[p]okud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu brozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu brozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008-131, č. 1698/2008 Sb. NSS).“

[14] NSS se ztotožňuje s posouzením krajského soudu uvedeným v bodě 17 usnesení č. j. 55 A 4/2024-27. Stěžovatel nespáchal zločin ani zvlášť závažný zločin, nýbrž přečin ohrožení pod vlivem návykové látky v podobě řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu, za který mu byl uložen podmíněný trest odnětí svobody. Krajský soud zdůraznil, že stěžovatel doložil usnesení Okresního soudu v Nymburce ze dne 28. 11. 2023, č. j. 1 T 83/2022-62, dle kterého se stěžovatel ve zkušební době osvědčil, jelikož vedl řádný život a vyhověl podmínkám uloženým soudem. Krajský soud proto dospěl k závěru, že újma, která by stěžovateli vznikla vycestováním z ČR, je nepoměrně větší oproti hrozbě, kterou stěžovatel aktuálně představuje pro veřejný pořádek. Žalovaný tyto skutečnosti ve vyjádření nijak nepopírá. NSS proto ani u tohoto posouzení neshledal důvod k tomu, aby ohledně této podmínky dospěl k odlišnému závěru oproti krajskému soudu.

[15] Nejvyšší správní soud proto přiznal odkladný účinek kasační stížnosti (§ 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.). Učinil tak ve vztahu k napadenému rozsudku i napadenému rozhodnutí žalovaného, v důsledku čehož až do právní moci rozhodnutí o kasační stížnosti dochází k plnému pozastavení účinků v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (k možnosti přiznat odkladný účinek i ohledně napadeného správního rozhodnutí viz usnesení NSS ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005-96, č. 786/2006 Sb. NSS). Tím však NSS nikterak nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

[16] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soudnímu poplatku **ve výši 1 000 Kč**. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Ta zde vzniká dnem právní moci tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích *per analogiam* a usnesení rozšířeného senátu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS]. NSS proto výrokem II. vyzval stěžovatele ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[17] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závažný variabilní symbol pro identifikaci platby je **1090524624**. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2024

pokračování

JUDr. Pavel Molek
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn.: 9 Azs 246/2024

Nejvyšší správní soud upozorňuje, že zaplatit soudní poplatek kolkovou známkou lze pouze v případě, pokud podání opatřené kolkovou známkou bude učiněno nebo podáno k poštovní přepravě nejpozději dne 31. prosince 2024.

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓